

insectabimur: ut ipsi nos: quippe q̄ ut & uicinos & cōsanguineos & fratres
debet: nos cum ipsis gerere instituimus. Credo ego te Narses: dum iter hac
facis audiuisse: Ut Athila rex hunnorum centum ab hinc annis: omnes cir-
cum urbes exciderit: Magna pars confugerit ad obiecta urbibus loca. Idē
fecere fratres nostri: concessere huc. Ea uero tempestate istorum qui nūc lo-
quuntur patres: diuersas per orbis partes: ut cuiq; libuit emigrare præser-
tim quibus pecuniæ adessent ad peregrinationem. Pars ad instaurandas rui-
nas: ubi uitam degerēt reuersi sunt. Quid profecerint: illud est testimonio
Mansere sine ullo munimento sexaginta per annos: qd' nisi Theodoricus
Gotthorum rex quem uere conditorem suum possunt appellare: licet nūc
Gotthorum nomen infestum sibi singūl Vallo & fossa permunisset hodie
ne isti quidem qui loquuntur patauium suum incoherent: Nunc theodori-
ci beneficio uenere. Sed obsecro fratres (fratres. n. sumus ex iisdem p̄gna-
ti maioribus) cur non quum theodoricus urbem uestram istaurabat estua-
ria ista nobis abstulit uobis concessit? Puduit uestrros maiores uerbum fa-
cere ne dum postulare: Quum meinissent patres suos alias sibi sedes de-
legisse: Nostros ex conuento remansisse: Paludem strauisse: sedes hic po-
suisse. Hæc autem loca quia summi dei clementia coaluerunt in hanc quā
cernis frequentiam: omnibus innocuam: nobis laboriosam: inuitus dico:
uix perpeti possunt. Implet questibus omnia: Quasi nos urbem eorum
exciderimus societatem designati nostram: quum habitare nobiscū amice
prouocarentur: & seorsum mallent: Nunc demum queruntur nostra iqui-
unt occupatis. Enimuero cur uestra dicatis. Quæ & deseruistis: & nobis in
colenda reliquistis: non uideo: nempe ab initio gentes: que loca inueniebat
uacua colonis possessoribusq; ea capiebant incolebantq; optimo gentium
& naturæ iure. Sic a nobis factum. Deseruistis ea: nobisq; permisistis: de-
serta cepimus & a uobis relicta. Quæ igitur a nobis iniuria: Placuit ex uo-
bis pluribus diligere sedes alias: aliquibus ad illas ruinas redire. Accessistis
nos ponere hic sedes maluimus. Consedimus hic. In diuersum itū ab utris
q; cur nunc mutato cōsilio in nostra uultis irrumperet: nos de uestris turba-
mus quicq;. Nisi forte equum censem in illis ruinis & lapidibus imperium
restitisse. Et quod patauio iuris quondam fuit in his paludibus: eo deleto
etiam integrū permansisse. Quis dicat hoc? Ut excissa ciuitate: deletis ma-
gistratibus: extincto in ea urbe diuino omni & humano iure: persistiterit ta-
men in solo illo ruinis obruto: publici quicq; dominii: aut iurisdictionis?
Sed ubi nam ius fasq; Imperium & iurisdictionis: nisi in cætu cōuentuq; ho-
minum iura inter se pacta & leges statuentium: Si in solo hoc illo uecte
iurisdictionis: sane ab eterno duceretur: nec mutaretur unq;. Siquidem solum
immobile ac sempiternum: nunc fortunæ subiecta omnia sunt: mutantur
indies imperia ac transferuntur. Ludit hunc ludum fortuna: cui parere ne-